RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 74.155/1/V
van 25 juli 2023

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de transitie van sommige instellingen van Onderwijs naar Welzijn’

‡LW-CFHXOAIBC-HEBFFMW‡

Op 17 juli 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de transitie van sommige instellingen van Onderwijs naar Welzijn’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 20 juli 2023. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPS en Toon MOONEN, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 juli 2023.

*

‡LW-CFHXOAIBC-HEBFFMW‡

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling in de adviesaanvraag gemotiveerd door de omstandigheid dat

> "voor de continuering van de werking van de internaten van het gemeenschapsonderwijs die de overstap maken naar het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin het aangewezen is dat de erkenning en daarmee samenhangende subsidiëring van de internaten van het gemeenschapsonderwijs als een voorziening van het beleidsdomein volksgezondheid en Gezin ingang kan vinden vanaf de start van het schooljaar 2023-2024. Om bovenvermelde redenen is het aangewezen dat het besluit van de Vlaamse Regering over de transitie van de internaten van het gemeenschapsonderwijs naar het beleidsdomein Welzijn tijdig definitief goedgekeurd kan worden. Het is voor de vastbenoemde personeelsleden in het transitiekader alsook voor de besturen essentieel dat zij vóór 1 september 2023 op de hoogte zijn van de prestatie- en vakantieregeling die van toepassing zal zijn".

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering bevat een aantal maatregelen betreffende de transitie van bepaalde internaten van het beleidsdomein Onderwijs naar het beleidsdomein Welzijn.

Die maatregelen houden om te beginnen in dat kinderen die in het afgelopen schooljaar gebruik maakten van de dienstverlening van een betrokken internaat van die dienstverlening kunnen blijven gebruik maken (artikel 2 van het ontwerp). Daarnaast beoogt het ontwerp de toekomstige erkenning en de subsidiëring te regelen van de internaten die zullen worden erkend als een Multifunctioneel Centrum (MFC) (artikelen 3 tot 9) of als een organisatie voor bijzondere jeugdzorg (artikelen 10 tot 13). Hierbij wordt onder meer een overgangsregeling uitgewerkt voor financiële bijdragen bij een MFC (artikel 8) en wordt voorzien in een regeling betreffende het recht op het vrij besteedbaar bedrag (of "zakgeld") (artikel 9). Voorts wordt een regeling getroffen voor de gedeeltelijke uitbetaling van de gezinsbijslagen aan de betrokken voorzieningen (artikelen 14 en 15) en wordt bepaald onder welke voorwaarden gebruikers van internaten in aanmerking komen voor de toekenning van een persoonsvolgend budget (artikel 16). Ten slotte worden de prestatie- en vakantieregelingen vastgelegd voor de personeelsleden in het zogenaamde transitiekader (artikelen 17 tot 25).

‡LW-CFHXOAIBC-HEBFFMW‡

Het tot stand te brengen besluit zal in werking treden op 1 september 2023 (artikel 26).

4.1. De ontworpen regeling vindt rechtsgrond in de decretale bepalingen die worden vermeld in de rubriek “Rechtsgronden” in de aanhef van het ontwerp, met dien verstande dat moet worden opgemerkt wat hierna volgt.

4.2. Artikel 9 van het ontwerp houdt een afwijking in van de artikelen 1 en 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2008[1], die erop neerkomt dat bepaalde minderjarigen geen of pas op een later tijdstip recht hebben op een vrij besteedbaar bedrag, terwijl andere minderjarigen die verblijven in een internaat met permanente openstelling die zelfs niet voldoen aan de voorwaarden om een vrij besteedbaar bedrag te krijgen, nu wel in aanmerking zouden komen voor dergelijk bedrag.

Volgens de gemachtigde vindt deze bepaling rechtsgrond in artikel 26 van het rechtspositiedecreet integrale jeugdhulp,[2] dat ook van toepassing is op de voorzieningen voor personen met een handicap, aangezien de jeugdhulp die wordt aangeboden door deze voorzieningen krachtens artikel 3, § 1, eerste lid, 5°, van het decreet van 12 juli 2023 ‘betreffende de integrale jeugdhulp’, ook deel uitmaakt van de integrale jeugdhulp.

Artikel 26 van het rechtspositiedecreet integrale jeugdhulp luidt:

> “De minderjarige aan wie residentiële jeugdhulpverlening wordt geboden, met uitzondering van pleegzorg als bedoeld in artikel 2, 11°, van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg, heeft, ten laste van de Vlaamse Overheid, recht op een vrij besteedbaar bedrag. De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag, de nadere regels voor de toekenning ervan en de wijze waarop het wordt vereffend”.

De gemachtigde verstrekte hieromtrent de volgende bijkomende toelichting:

> “Bij VAPH is het zakgeld/vrij besteedbaar bedrag geregeld in een apart BVR. Dat BVR zegt dat je enkel zakgeld krijgt als je niet-vrijwillig in een MFC verblijft. Niet-vrijwillig wordt in het BVR ingevuld als ‘op verwijzing van een gemandateerde voorziening of beslissing van een jeugdrechter’. Kinderen die vrijwillig verblijven in een MFC krijgen geen zakgeld.
>
> Als er geen overgangsmaatregelen zijn, dan zullen minderjarigen die vrijwillig op internaat verblijven (maar op doorverwijzing van een gemandateerde voorziening) of via een VIST-SA (maar op doorverwijzing van een gemandateerde voorziening) – en nu geen zakgeld krijgen – na de transitie wel zakgeld krijgen. Anderzijds zullen zonder overgangsmaatregelen een aantal minderjarigen die vrijwillig in een IPO verblijven (zonder betrokkenheid gemandateerde voorziening of jeugdrechter) en nu wel zakgeld krijgen, dit na de transitie niet meer krijgen.

[1] Besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2008 ‘tot bepaling van het bedrag, de voorwaarden voor de toekenning en de wijze van vereffening van een vrij besteedbaar bedrag voor minderjarigen aan wie residentiële jeugdhulpverlening wordt geboden in voorzieningen die erkend zijn en gesubsidieerd worden door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’.

[2] Decreet van 7 mei 2004 ‘betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp en binnen het kader van het decreet betreffende het jeugddelinquentierecht’.

‡LW-CFHXOAIBC-HEBFFMW‡

> Van zodra de minderjarigen een schakelmoment tegenkomen vallen ze onder de reguliere regeling omtrent zakgeld en zal dit dus enkel nog worden toegekend aan minderjarigen die in het MFC verblijven op basis van een beslissing van de jeugdrechter of verwijzing via gemandateerde voorziening".

In de door de gemachtigde verstrekte toelichting wordt weliswaar de aan artikel 9 van het ontwerp ten grondslag liggende doelstelling geschetst, maar worden geen elementen aangereikt die de overeenstemming van die bepaling met artikel 26 van het rechtspositiedecreet integrale jeugdhulp kunnen staven. Weliswaar wordt de Vlaamse Regering in artikel 26 van dat decreet opgedragen om het vrij besteedbaar bedrag, de nadere regels voor de toekenning ervan en de wijze waarop het wordt vereffend te bepalen, maar kan er desalniettemin niet aan worden voorbijgegaan dat in dat artikel uitdrukkelijk wordt bepaald dat de minderjarige aan wie residentiële jeugdhulpverlening wordt geboden, recht heeft op een vrij besteedbaar bedrag. De aan de Vlaamse Regering in die bepaling verleende opdracht laat toe om een aantal nadere regels te bepalen met betrekking tot het vrij besteedbaar bedrag, maar niet om dat bedrag in bepaalde situaties, zelfs tijdelijk, niet toe te kennen.[3] Bij gebrek aan een andere valabele rechtsgrond, kan artikel 9 niet in het ontwerp worden behouden.

4.3. Artikel 13 van het ontwerp betreft de subsidiëring van een internaat dat als organisatie voor bijzondere jeugdzorg is erkend en vindt rechtsgrond in artikel 78/4 van het decreet van 12 juli 2013 'betreffende de integrale jeugdhulp' dat de Vlaamse Regering ermee belast om onder meer de subsidies te bepalen, alsook de aard van de subsidies die aan de erkende voorzieningen kunnen worden toegekend, evenals de subsidiëringsnormen.

4.4. De artikelen 14 en 15 van het ontwerp wijken af van de algemene regels voor de uitbetaling van de gezinsbijslagen van bepaalde rechtgevende kinderen die in een instelling verblijven. Naar het zeggen van de gemachtigde dient daarvoor als rechtsgrond een beroep te worden gedaan op het bepaalde in artikel 68, §§ 2 en 3, van het decreet van 27 april 2018 'tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid" (hierna: "Groeipakketdecreet"). Hierbij wordt er evenwel aan voorbijgegaan dat, in afwijking van artikel 68, §§ 1 en 2, van het Groeipakketdecreet, voor kinderen geplaatst door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid, met ingang van 1 augustus 2022, de verdeling van de gezinsbijslagen tussen de begunstigde en de instelling, is vastgelegd in artikel 68, § 2/1, van het Groeipakketdecreet, dat luidt:

> "Als een rechtgevend kind materiële ondersteuning krijgt, wordt, in afwijking van paragraaf 1 en 2, vanaf 1 augustus 2022 een derde van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1, met uitzondering van het startbedrag geboorte, het startbedrag adoptie en de pleegzorgtoeslag, uitbetaald aan de begunstigden.
>
> In het eerste lid wordt verstaan onder een rechtgevend kind dat materiële ondersteuning krijgt:
>
> 1° een kind dat opvang in een opvangstructuur krijgt als vermeld in artikel 2, 10°, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen;

[3] Door het bedrag vast te stellen op nul zou de Vlaamse Regering weliswaar formeel uitvoering geven aan de haar verleende opdracht, maar zou dat er *de facto* op neerkomen dat er geen vrij besteedbaar bedrag is, wat zou ingaan tegen de wil van de decreetgever.

‡LW-CFHXOAIBC-HEBFFMW‡

2° een kind dat medische begeleiding krijgt als vermeld in de voormelde wet;

3° een kind dat in een instelling is geplaatst door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid vermeld in het eerste lid".

Het is weliswaar zo dat artikel 68, § 2, van het Groeipakketdecreet, van algemene toepassing blijft en dat erin wordt bepaald dat de Vlaamse Regering "de toekennings- en verdelingsregels, vermeld in paragraaf 1, van de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, vermeld in paragraaf 1, tussen de instelling en de begunstigden [bepaalt]" en dat de Vlaamse Regering "hiertoe ook de overheid [kan] aanduiden aan wie het deel van de toelage bestemd voor de instelling dient te worden toegekend". Het is evenwel de vraag of de Vlaamse Regering op grond van de haar in artikel 68, § 2, van het Groeipakketdecreet, toegekende bevoegdheid zou kunnen afwijken van de in artikel 68 § 2/1, eerste lid, van het Groeipakketdecreet, vastgelegde verdeling (artikel 14 van het ontwerp) of zou kunnen bepalen dat niet de instelling maar het VAPH de gezinsbijslag ontvangt (artikel 15 van het ontwerp). Aan de gemachtigde werd derhalve gevraagd of er een deugdelijke rechtsgrond valt aan te halen voor de voornoemde bepalingen van het ontwerp. De gemachtigde deelde in dat verband mee wat volgt:

"We willen graag met de Raad van State erkennen dat de delegatie op zich een uitdaging biedt. We hebben op zich getwijfeld om bepalingen met betrekking tot het Groeipakket in te schrijven in voorliggend omdat het strictu senso niet nodig is om in deze iets te zeggen over het Groeipakket. We hebben echter in deze ingeschat dat voor de burger een geheel onduidelijke situatie zou ontstaan die niet wenselijk is en hebben toch gekozen voor regelgevende verankering.

We hebben in deze ook getwijfeld aan de delegatie in artikel 68 van het Groeipakketdecreet van 2018. De twijfel lag in het feit of we ons niet beter dienden te beroepen op artikel 20 BWHI. Ingevolge het advies van de Raad van State kunnen we in deze aanpassingen voorzien.

Artikel 68 van het Groeipakketdecreet van 2018 handelt over kinderen die ten laste of door bemiddeling van de overheid in een instelling worden geplaatst. Dat is bij de kinderen die onder toepassing van voorliggend besluit vallen de facto niet het geval. Deze kinderen werden allen in een contractuele relatie tussen de burger en het internaat opgevangen. Artikel 68 van voornoemd decreet komt in deze de facto niet in werking.

De overheid heeft in dit transitiekader ervoor gekozen om deze contractuele relatie maximaal te respecteren. Maar men kan ook niet omheen het gegeven dat er wel degelijk een transitie is van deze instellingen van het beleidsdomein Onderwijs naar het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De overheid komt veelal tussen in dergelijke gevallen, ook in deze gevallen zal dat zo zijn van op een bepaald moment.

Het is deze overgang die in een heldere regelgeving wordt gegoten. De contractuele relatie blijft spelen zolang er geen wijziging komt in deze relatie. Op het ogenblik dat deze contractuele relatie ook in het verleden werd herbekeken, bepaalt het voorliggend besluit het punt waarop de plaatsing ten laste of bemiddeling van de overheid komt.

Meer bepaald op het ogenblik dat men van onderwijsniveau wisselt of van instelling overgaat (momenten waarop deze contractuele relatie opnieuw in overweging diende te worden genomen), komt de overheid tussen. Op het ogenblik dat een gerechtelijke maatregel optreedt, kwam de overheid nu al standaard tussen.

‡LW-CFHXOAIBC-HEBFFMW‡

We zijn ervan overtuigd dat we kunnen definiëren wat dergelijke plaatsing ten laste of door bemiddeling van inhoudt omdat de Raad van State dit al heeft toegelaten onder toepassing van artikel 44 van het BVR van 7 december 2018 betreffende de nadere regels voor het verkrijgen van een zorgtoeslag. Met voorliggend besluit wordt even goed een verdere verduidelijking van eenzelfde begrip gegeven.

Strictu senso had dit misschien niet gehoeven, maar eerder dan een administratieve invulling te geven aan het begrip ten laste of door bemiddeling van, is ervoor gekozen dit duidelijk te vervatten in dit transitiekader. Daartoe kan de Vlaamse Regering zeker delegatie vinden binnen artikel 20 BWHI, maar we hebben geacht dat de delegaties vervat binnen artikel 68 evenzeer dienstig konden zijn.

Met betrekking tot de kwalificatie van het VAPH als bestemmeling van het 2/3 van de gezinsbijslagen, willen we meegeven dat ook daar wel degelijk rechtsgrond toe bestaat, hierbij duidelijk binnen artikel 68 van het Groeipakketdecreet van 2018. We willen verwijzen naar de analogie in deze met hetgeen bepaald wordt in artikel 8, lid 2 van het BVR van 29 juni 2018 houdende nadere regels betreffende de aanwijzing van de begunstigden van de gezinsbijslagen en de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Daar wordt het Agentschap Opgroeien Regie aangeduid als bestemmeling van het 2/3 van de gezinsbijslagen. Naar analogie wordt het VAPH in deze aangeduid als bestemmeling van het 2/3 voor kinderen die op het ogenblik van de transitie al onder een gerechtelijke maatregel of IPO-plaatsing vielen binnen deze instellingen. In deze is er tussen beide systemen geen verschil en kan de delegatie in deze wel degelijk worden ingeroepen. De Raad van State heeft deze delegatie in haar advies 63.479/1 ook al aanvaard."

In zoverre artikel 14 van het ontwerp geen betrekking heeft op geplaatste jongeren, kan ervoor als rechtsgrond geen beroep worden gedaan op artikel 68 van het Groeipakketdecreet. Er kan evenmin een beroep worden gedaan op de algemene bevoegdheid die de Vlaamse Regering put uit artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' om de decreten uit te voeren, gelezen in samenhang met het voornoemde artikel 68 of een andere decretale bepaling, omdat in artikel 14 van het ontwerp wordt afgeweken van artikel 68, § 2/1, eerste lid, van het Groeipakketdecreet, waarin uitdrukkelijk wordt bepaald dat een derde van de gezinsbijslagen wordt toegekend aan de begunstigden.[4]

De rechtsgrond voor artikel 14 van het ontwerp is om de voornoemde redenen problematisch. Anders is het gesteld met artikel 15 van het ontwerp.

In artikel 15 van het ontwerp wordt bepaald dat in sommige gevallen twee derden van de gezinsbijslagen worden uitbetaald aan het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, met andere woorden aan een andere overheid dan de instelling. Die bepaling wijzigt het gedeelte dat wordt betaald aan de begunstigden niet, doch verandert enkel de instantie aan dewelke het andere deel van de gezinsbijslagen wordt uitbetaald. Mede gelet op de samenhang tussen de

[4] De algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering houdt in dat deze, ondanks het stilzwijgen van het decreet, uit de geest, het opzet en de algemene economie van het decreet, de haar noodzakelijk toeschijnende gevolgtrekkingen kan halen en uitvoeringsbesluiten kan nemen, op voorwaarde dat die besluiten in overeenstemming kunnen worden geacht met de bedoeling van de decreetgever en ermee niet de draagwijdte van het decreet wordt verruimd of ingeperkt (zie reeds, wat de toepassing van artikel 108 van de grondwet betreft: Cass. 18 november 1924, *Pas*. 1925, I, 25; Cass. 15 maart 1965, *Pas*. 1965, I, 740; Cass. 5 mei 1970, *Pas*. 1970, I, 766; Cass. 23 september 1993, *Arr.Cass*. 1993, 753).

‡LW-CFHXOAIBC-HEBFFMW‡

artikelen 68, § 2, eerste lid, en 68, § 2/1, derde lid, van het Groeipakketdecreet,[5] kan worden aangenomen dat als rechtsgrond voor artikel 15 van het ontwerp een beroep wordt gedaan op de laatstgenoemde bepaling, waarin de Vlaamse Regering onder meer wordt opgedragen om "nadere regels [te] bepalen voor de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid vermeld in het eerste lid".

4.5. Zoals door de gemachtigde werd bevestigd, vindt artikel 16 van het ontwerp rechtsgrond in, enerzijds, artikel 8, 3°, van het decreet van 7 mei 2004[6] en, anderzijds, artikel 10 van het decreet van 25 april 2014 'houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap'.[7]

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Onder voorbehoud van hetgeen onder de randnummers 4.2 en 4.4 wordt opgemerkt over de rechtsgrond voor de artikelen 9 en 14 van het ontwerp dient de rubriek "Rechtsgronden" in de aanhef van het ontwerp te worden aangevuld met een verwijzing naar artikel 78/4 van het decreet van 12 juli 2013 'betreffende de integrale jeugdhulp', artikel 68, § 2/1, derde lid, van het Groeipakketdecreet, artikel 8, 3°, van het decreet van 7 mei 2004, en artikel 10 van het decreet van 25 april 2014 'houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap'.

6. De aan de afdeling Wetgeving meegedeelde documenten doen ervan blijken dat over het ontwerp van besluit op 4 juli 2023 het Protocol nr. 240 van Sectorcomité X- Onderwijs, Comité voor de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten en het Overkoepelend Onderhandelingscomité vrij gesubsidieerd onderwijs werd gesloten. Hiervan kan nog melding worden gemaakt in de rubriek "Vormvereisten" in de aanhef van het ontwerp.

---

[5] In de memorie van toelichting (*Parl.St.* Vl.Parl. 2021-22, nr. 1305/1, 25) werd hierover het volgende opgemerkt: "Op basis van het advies 71.033/1 van de Raad van State van 18 maart 2022 (randnummer 10.2) dient eveneens te worden verduidelijkt dat paragraaf 1 en 2 van artikel 68 van het Groeipakketdecreet van 2018 behouden blijven met het oog op de voorziene overgangsperiode (artikel 23 van dit ontwerp van decreet). De overgangsmaatregel bepaalt dat de Vlaamse Regering de verdelingsregels die van toepassing waren voor de invoering van de nieuwe paragraaf 2/1 in artikel 68 van het Groeipakketdecreet van 2018 verder kan toepassen op de instellingen die hij daartoe aanduidt. Door het behoud van de paragrafen 1 en 2 blijkt duidelijk welke verdelingsregels beoogd worden." De overgangsbepaling (artikel 23 van het wijzigende decreet van 1 juli 2022) luidt als volgt: "De Vlaamse Regering kan de verdelingsregels ten aanzien van de instellingen, zoals deze golden voor de inwerkingtreding van artikel 12 van dit decreet, tot uiterlijk 31 december 2024 verder toepassen op de instellingen die ze daarvoor aanwijst".

[6] Decreet van 7 mei 2004 'tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap'.

[7] Het eveneens door de gemachtigde ingeroepen artikel 9 van het decreet van 25 april 2014, waarin de Vlaamse Regering wordt opgedragen om de nadere regels te bepalen voor de in het tweede lid van dat artikel vermelde toeleiding, strekt artikel 16 van het ontwerp niet tot rechtsgrond.

‡LW-CFHXOAIBC-HEBFFMW‡

Artikel 1

7. Begrippen die worden omschreven in de onderscheiden bepalingen van het ontwerp dienen niet te worden opgenomen in de lijst van definities in artikel 1 van het ontwerp. Zo kan de omschrijving van het begrip “tussen het slapengaan en het opstaan”, in artikel 1, 9°, van het ontwerp, worden weggelaten aangezien dat begrip nog eens wordt gedefinieerd in artikel 18, § 6, derde lid.

Artikel 2

8. Zoals werd bevestigd door de gemachtigde moet aan het einde van artikel 2 van het ontwerp worden geschreven “… en zijn gezin daarmee akkoord gaat” in plaats van “… en zijn gezin daarmee akkoord gaat als organisatie”.

Artikel 4

9. Artikel 4, tweede lid, van het ontwerp, luidt:

> “Een internaat komt in aanmerking voor een erkenning als het de inschaling en het zorgstrategisch plan met het oog op de erkenning als MFC of als organisatie voor bijzondere jeugdzorg heeft opgemaakt”.

De gemachtigde verstrekte de volgende verduidelijking met betrekking tot het in artikel 4, tweede lid, vermelde “zorgstrategisch plan”:

> “Dit zorgstrategisch plan was samen met de inschaling nodig om een objectief beeld te krijgen welke erkenning nodig was voor de betrokken organisaties. Dit kon zowel een erkenning als MFC, een OBJ, een combinatie, of desgevallend geen van beide zijn. Het klopt dat dit, in tegenstelling tot een OBJ, voor een reguliere erkenningsaanvraag voor een MFC niet nodig is. In kader van deze transitie hielp het zowel de subsidiërende overheid als de betrokken organisatie om een goed beeld te geven van de noden en de verwachtingen”.

De draagwijdte van het “zorgstrategisch plan” zou duidelijker moeten blijken uit de tekst van het ontwerp, in die zin dat de door de gemachtigde verstrekte verduidelijking inhoudt dat er een dergelijk plan dient te zijn telkens nog moet worden bepaald welke erkenning nodig is, hetgeen “zowel een erkenning als MFC, een OBJ, een combinatie, of desgevallend geen van beide [kan] zijn”.

Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van het bepaalde in artikel 10, vijfde lid, van het ontwerp.

‡LW-CFHXOAIBC-HEBFFMW‡

Artikel 5

10. In artikel 5, § 1, van het ontwerp, wordt melding gemaakt van “een erkenning voor onbepaalde duur”. Aangezien in artikel 3, tweede lid, van het ontwerp, “artikel 12 tot en met artikel 17” van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 1993 ‘tot vaststelling van de algemene regels inzake het verlenen van vergunningen en erkenningen door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’ van toepassing worden verklaard, en die bepalingen betrekking hebben op de duur van de erkenning en de mogelijkheden om de erkenning te wijzigen en te beëindigen kan, duidelijkheidshalve, worden overwogen om aan het einde van artikel 5, § 1, van het ontwerp, te schrijven “…, een erkenning voor onbepaalde duur in de zin van artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 1993 tot vaststelling van de algemene regels inzake het verlenen van vergunningen en erkenningen door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap”.

11. Ter wille van de terminologische eenvormigheid in het ontworpen besluit vervange men in artikel 5, § 3, eerste lid, van het ontwerp, de woorden “strategisch plan” door de woorden “zorgstrategisch plan”.

12. De vraag rijst of het begrip “koepelorganisaties”, in artikel 5, § 3, tweede lid, van het ontwerp, voldoende nauwkeurig afgebakend is. Zo niet zou die term ter wille van de rechtszekerheid nader moeten worden omschreven. Eenzelfde opmerking kan worden gemaakt bij de overeenkomstige term in artikel 11, § 2, tweede lid, van het ontwerp.

13. In artikel 5, § 4, eerste lid, van het ontwerp, moet worden geschreven “… van het coachingstraject, vermeld in paragraaf 3, en …” in plaats van “… van het coachingstraject, vermeld paragraaf 3, en …”.

Artikel 16

14. Artikel 16, eerste lid, van het ontwerp dient aan te vangen als volgt: “In dit artikel wordt verstaan onder het besluit van 27 november 2015: het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 over de indiening …”.

Artikel 18

15. In artikel 18, § 1, tweede lid, van het ontwerp, volstaat het te schrijven “De jaaropdrachten, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, …” in plaats van “De jaaropdrachten, vermeld in artikel 18, § 1, 1° en 2°, …”.

‡LW-GFHXOAIBC-HEBFFMW‡

Artikel 19

16. In artikel 19, eerste lid, van het ontwerp, moet worden verwezen naar “[e]en personeelslid als vermeld in artikel 18, § 1, eerste lid, 1° en 2°,” in plaats van naar “[e]en personeelslid als vermeld in artikel 18, § 1, 1° en 2°,”.

Artikel 20

17. Men schrijve in de inleidende zin van artikel 20, eerste lid, van het ontwerp, “… als vermeld in artikel 18, § 1, eerste lid, 3°, …” in plaats van “… als vermeld in artikel 18, § 1, 3°, …”.

Artikelen 22 tot 25

18. Ten aanzien van de instellingen bedoeld in afdeling 2 van hoofdstuk 7 van het ontwerp wordt op het vlak van de prestatie- en vakantieregeling niet voorzien in een uitgewerkte regeling zoals het geval is voor de vastbenoemde personeelsleden van instellingen van het GO!, bedoeld in afdeling 1 van het betrokken hoofdstuk, en worden in het ontwerp op dat vlak klaarblijkelijk minder waarborgen ingeschreven. Hieromtrent om nadere toelichting verzocht, deelde de gemachtigde het volgende mee:

> “Het verschil in vakantie- en prestatieregeling is historisch gegroeid gelet op de verschillende organisatievormen die het internaatslandschap kende. Afdeling 1 gaat uitsluitend over instellingen van het GO!, meer bepaald de MPIGO, IPO en Kastor. Deze instellingen, organisatievormen komen enkel voor in het Gemeenschapsonderwijs. Afdeling 2 gaat over instellingen van het gesubsidieerd onderwijs, meer bepaald Kasterlinden, de Zusters van Liefde te Kortemark en KW IBIS.
>
> Zo werd er voor de IPO, dit zijn internaten die in verblijf en begeleiding voorzien tijdens schoolvrije dagen, in 2014 een vakantie- en prestatieregeling uitgewerkt in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 november 2014 betreffende verblijf en begeleiding tijdens de schoolvrije dagen in de internaten van het Gemeenschapsonderwijs tijdens de transitiefase. Kastor volgt eveneens dit besluit.
>
> De huidige prestatieregeling voor de MPIGO ligt vervat in het Koninklijk Besluit van 15 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen.
>
> Aangezien het principe gehanteerd wordt dat het volume van de jaarlijkse vakantie- en prestatieregeling verworven blijft, is de bestaande vakantie- en prestatieregeling vertaald naar een welomschreven volume. Omgerekend kwam dit qua volume overeen met wat de personeelsleden in de IPO genieten aan vakantie- en prestatieregeling. Vandaar dat we naar één generieke regeling zijn kunnen gaan. Dit was ook op vraag van het GO! en de vakbonden.

‡LW-CFHXOAIBC-HEBFFMW‡

Voor Kasterlinden, de Zusters van Liefde te Kortemark en KW IBIS is in het verleden geen algemene specifieke vakantieregeling vastgelegd. Deze internaten zijn van oorsprong ‘internaten van het gewoon onderwijs’. Zij maken (geheel of gedeeltelijk) een transitie naar Welzijn obv de doelgroep internen die er aanwezig is. Voor de katholieke internaten waren er rond de vakantieregeling wel bepalingen opgenomen in het algemeen reglement van het personeel van de katholieke internaten. Het algemeen reglement werd algemeen verbindend verklaard door de Vlaamse regering maar werd opgesteld door het Centraal Paritair Comité van het gesubsidieerd vrij onderwijs en de pedagogische begeleidingsdiensten. Ook hier kwam de vraag van de werkgevers en de werknemers om hun bestaande regeling te kunnen behouden.

Voor het personeel en de besturen lijkt het o.i. het beste dat iedereen zijn bestaande, onderhandelde vakantie- en prestatieregeling kan continueren”.

De door de gemachtigde beschreven historische ontwikkelingen ten spijt zal voor het verschil in behandeling van de personeelsleden bedoeld in respectievelijk de afdelingen 1 en 2 van hoofdstuk 7 van het ontwerp, een voldoende verantwoording moeten bestaan om ermee dat verschil te kunnen billijken in het licht van het grondwettelijk gewaarborgde gelijkheidsbeginsel.

Artikel 26

19. Tenzij het effectief de bedoeling zou zijn om het ontworpen besluit met terugwerkende kracht uitwerking te laten hebben, passe men de redactie van artikel 26 van het ontwerp aan als volgt:

“Dit besluit treedt in werking op 1 september 2023”.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME

‡LW-CFHXOAIBC-HEBFFMW‡